

Forslagets Affattelse. Udvalgets *Flertal* (Socialdemokrater og Radikale) indstillede Lovforslaget til Vedtagelse med nogle af Justitsministeren tiltraadte Ændringer, der i Hovedsagen gik ud paa at inddrage *Haandværkere paa Landet* under Loven og at lade Afgørelsen af indsendte Begøring om Henstand afgøre af det ifølge Akkordloven nedsatte *Landsudvalg* efter Indstilling af de ifølge samme Lov nedsatte *Amtsudvalg*, der ved Behandling af disse Sager skulde tiltrædes af Fogeden. Desuden foreslog Flertallet en Ændring af § 3, hvorved Paabudet om kun undtagelsesvis at indrømme Henstand med Ydelser af 1. Prioritetslaan eller i det hele af Kreditforeningslaan udvidedes til at omfatte »Laan af Kredit- og Hypotekforeningsmidler samt af Midler, der skal udlaanes efter Reglerne om Anbringelse af umyndiges Midler«. — Det *konservative Mindretal* indstillede Lovforslaget til Forkastelse. Mindretallet motiverede sit Standpunkt med, at hvis man ved en Henstands-Lovgivning vilde gribe ind i Kreditors velerhvervede Rettigheder, maatte Staten yde en effektiv Hjælp ved at paatage sig en begrænset Garanti; men baade Ministeren og Flertalspartierne havde pure afvist noget saadant. — *Venstremindretallet* pegede i en længere Udtalelse i Betænkningen først paa, at Venstre ved § 11 i Partiets Lovforslag om Udlaan af Erhvervenes Laanefond til Ejere og Brugere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord og om Udlaan til særlig vanskeligt stillede Landbrugere havde givet Anvisning paa en effektiv Hjælp til saadanne Landbrugere. Da dette Forslag imidlertid havde mødt afgjort Modstand fra Regeringen og Folketingsflertallet, havde Mindretallet søgt at opnaa Tilslutning til saadanne Ændringer i det foreliggende Lovforslag, som vilde »gøre dette anvendeligt til Formaalet, sikre de nødstedte Laantagere en ligelig Behandling og beskytte offentlige Laaneinstitutioner mod katastrofale økonomiske Følger af nødvendig Henstandsgiven«. »Hertil udkræves« — hedder det videre i Mindretallets Udtalelse — »at der, hvor Parternes Forhold nødvendiggør dette, kan ydes Statsgaranti for senere Betaling af Ydelser, hvormed Henstand er givet, eventuelt af Statskassen indbetales forfaldne Ydelser, og at Skyldneren faar Adgang til gennem et passende Antal Terminer at afdrage Beløbet, uden at Kreditors Retskrav mistes«. Af Hensyn til de eventuelle Følger for Statskassen havde Mindretallet indskrænket sit Forslag til at omfatte kun een Termins Ydelse, og Risikoen for Tab ved Statens Garanti og eventuelle Indbetalingspligt var søgt fjernet dels ved for det paagældende Beløbs Vedkommende at lade Staten indtræde paa den hidtidige Kreditors Plads med Hensyn til Sikkerhed, dels ved at gøre Garantien afhængig af, at der i den pantsatte Ejendom var Sikkerhed for Beløbet. Mindretallet nærede ikke